

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3163/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богољуб Гачевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради утврђења ванбрачне тековине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 816/21 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 816/21 од 31.03.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против преуде Апелационог суда у Београду Гж 816/21 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 3039/14 од 09.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу стицања у ванбрачној заједници са туженом сувласник са 61,83% на породичној кући у селу ... и на земљишту на коме се кућа налази, уписано на име тужене у листу непокретности ... КО ..., као кп.бр. ..., њива пете класе у површини од 0.09,69 ха, што је тужена дужна признати и трпети да се тужилац укњижи као сувласник када се за то стекну законски услови и да изврши физичко издвајање своје тековине или да му на име тековине плати 1.694.130,00 динара, са законском затезном каматом од 19.08.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 816/21 од 31.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, применом члана 168, 170, 171. и 191. Породичног закона, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу стицања у ванбрачној заједници са туженим сувласник са 61,83% на предметној непокретности или да му на име ванбрачне тековине плати 1.694.130,00 динара, са каматом од 19.08.2018. године, јер је утврђено да предметна непокретност није стечена у току трајања ванбрачне заједнице странака, већ да представља посебну имовину тужене. Странке су живеле у ванбрачној заједници од 1996. године до 2005. године и имају двоје заједничке деце рођене 1998. године и 2004. године, која су након престанка ванбрачне заједнице странака поверена туженој, на самостално вршење родитељског права. Странке су са децом током трајања ванбрачне заједнице живеле у кући родитеља тужене. Предметна непокретност изграђена је пре него што су странке засновале ванбрачну заједницу, а тужена се са децом уселила у предметну непокретност 2008. године, након што је исту средила за становање. По оцени Врховног касационог суда у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер су нижестепени судови одлуку о неоснованости захтева тужиоца засновали на примени одговарајућих одредби материјалног права Породичног закона, која одлука је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Осим тога ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање. Имајући у виду напред наведено не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.09.2014. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 500.000,00 динара.

С обзиром да у овом случају вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић